

ЧАСОПИСЬ
для
руських родин.
Виходить щодня
крім днів по-
недільних і святых.

БУЖОВИНА

Редакція і адміністрація в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.
Передплата
10 зр.

Старі й молоді Волохи.

(На тобі, небоже, що мені не гоже!)

Германштадська волоска Трібуна займає ся від довшого часу політичними відносинами на Буковині і поміщає дописи з нашого краю. Buk. Post каже, що в дотичних статях Трібуна багато правди, але й багато фальшивого. І не тільки фальшивого, але просто Геростратекского.

Чому? Бо Трібуна і її дописувателі добачують на Буковині старих і молодих Волохів, з старими не годять ся, приписують їм багато гріхів, а молодих беруть в оборону і сподівають ся по них енергійнішої роботи на будуче. До них, каже, належить будучність; між ними вже знаходять ся люди, відповідні і на провідників народу.

Бар. Мустаца на таку „ересь“ згодити ся не може; его болить серце за старих, котрих Трібуна назвала кепськими патріотами, він би рад, аби не було у волоскім народі на Буковині ніяких старих і молодих, зацофаних і поступовців, лише всі такі, як він сам. Бо чим же старі Волохи на Буковині провинили ся? — питає ся Buk. Post.

І відповідає собі: „Старі працювали довгі літа в поті чола над піднесенем волоского народу — і то в такі часи, коли гріхом було признавати ся до Волохів. Молоді Волохи застали вже національну ідею розбуджену і розширену старими, з значним впливом на краєві справи, якого самі ніколи не були би роздобули... Як би на Буковині жили тільки самі Волохи, то ще би можна розуміти борбу поміж фронтаташами (старими), а молодими. Але так не є! І тому повинні Волохи, чи старі чи молоді, разом держати ся і згідно поступати, щоби не наптити собі шкоди, яка буде метити ся на внуках і правнуках. Бо й на що здала ся свар-

ня у власнім таборі? По що підносити деякі ріжниць в думках, котрі легко дали би ся поладити? По що рідних братів видавати на погладу ворогам, що завзято борють ся з волоскою народністю? Чи той, що пише статі в Tribuna-і, читав, що пише руска Б у ж о в и н а і Buk. Rundschau про мнливий роздор в волоскім таборі? Коли читав, то як Волох, хоч би і молодий, повичен був добре все розважити, заким почав борбу з старими, котрі також мають честь бути Волохами і хочуть остати ся такими. Сіяти роздор і невдоволене у ріднім народі то правдивий цинізм, гідний людей в роді Катіліни. Ворог, що нападає з фронту, далеко менше небезпечний, як ніби-приятель, що з отруєю і з затроєним книжком нападає нас з заду.“

Тому Buk. Post остерігає нарід перед великими розділами та сварками у волоскім народі. І пише свою осторогу таким пророчим тоном, як би ніхто не знав Buk. Post і її редакторів, що в них сидить. Що між Волохами дальший розвій народний видвигає на верх молодих (зовсім подібно, як у галицьких Поляків против панования шляхти повстали з часом різні партії молодих), се розвій зовсім природний і потрібний. Волоскі бояри занадто мало дбали і дбають о свій сільський люд, щоби се занедбуване его не розбудило у самих Волохів невдоволення. Справа стоїть так, що хоч як ми не маємо причини величати ся своїми рускими селянами, а проте сказати треба, що они більше свідомі і поступові, як волоскі селяни, котрі зовсім мало хісна мають з оїки волоских бояр, „працюючих в поті чола“ далеко більше над задержанем власти у своїх руках, як над добром народним. Молоді Волохи — все таки Волохи, а ніякі перекинчики; они в борбі зі своїми старими, мають на цілі добро свого народу, а не чужого. Тому нічого плакати над тим, як Buk. Post плаче, що авторитет старих Волохів паде, а роботу переймають молоді з новими плянами і новою енергією.

Але коли читати отєї наріканя Buk. Post на молодих, то трудно Русини здержати ся

від одной замітки, що нас обходить. Барон Мустаца накликає своїх земляків, аби держали ся разом. Думає би хто, що сей декламатор згоди має в собі на стілько почуття справедливости, щоби другому народови не робити того, що для свого вважає шкідливим. Та гірко помилив би ся той, хто би в політиці Мустаца і інших фронтаташів, уже покійних (як Морар) і ще живих, віднайшов отсей принцип справедливости. Самі молоді Волохи писали по газетах, що ті їх фронтаташі з цілою свідомістю і з катілінарским цинізмом постарали ся розбити Русинів, після приповідки: „На тобі, небоже, що мені не гоже!“ І то розбили нас не на старих і молодих (бо сего не вважаємо лихом), але з кількох народівців руских, або безбарвних, поробили явних перекинчиків руских, післали їх в бій против нас, дали їм окрему газету в руки, і самі затерли руки з радости, що штука вдала ся. Що-ж би сказав тепер Мустаца і ему подібні фронтаташі, як би молоді Волохи захотіли нараз бути Русинами?!... Але его почуття справедливости зовсім не обурює ся, коли сам причинає ся до того, аби з Русинів поробити Москалів!

Отсею візантійську роботу ми повинні все памятати, коли хочемо дізнати ся, звідки у нас роздори беруть ся. Волохи мають інтерес в тім, аби нас розбивати. А ми що маємо думати про тих наших людей, що служать Волохам, і що маємо робити у себе дома?

УЛЬМАН.

(Новий директор правосл. реліг. фонду).

Іменоване Ульмана директором православного релігійного фонду викликало в тутешній прасі значні спори, чи сей поступок міністра рільництва гр. Ледебура розумний чи ні. Становище директора фонду, що має вартість 40

57)

ЗАЛІСЯ.

Повість

ОСИПА МАКОВЕЯ.

(Дальше).

Він поїхав до Львова з сестрою, котра хотіла сробувати в мясній щастя.

Приїхали на дворець завчасу і ждали з годину. Але ось уже і надходила хвиля відїзду; по почекальних повідомлено подорожних, що каса отворена. Славко виїшов з комнати і здивовав ся дуже, побачивши Заборовского коло каси. Сам не знав, що з собою почати. Але Заборовский побачив его і зачїпив:

— А ви, пане Левіцький, куди?

— Оттак троха в світ, жінки шукати! Вже крайній час! — зажартував собі Левіцький.

Покупували білети. Левіцький думав розлучити ся з Заборовским, але той здержав его і в сінях мав з ним таку тиху розмову.

— Пане Левіцький, я вам маю щось сказати. Ви знаєте, що я вас дуже пова-

жаю. Але ви мені остаттими часами устроїли таку комедию, що я сам не знаю, як про неї і думати. Ви знаєте, яку?

— Яку?

— А вже ви мені цїлком збаламутили дівчину!

— Я о то не старав ся; так якось само зложило ся...

— „Зложило ся!“ — повторив Заборовский. — Та я сам знаю, що дівчина не залюбить ся в тім, котрий їй не сподобає ся, але ви повалили були їй то з голови вибити.

— Я старав ся!

— Старав ся, старав ся! — сердив ся Заборовский.

— Що-ж я ичьшого міг зробити?

— Гм... та се правда! Але чи ви думали, що моя донька для вас відповідна пара?

— Думає над тим.

— Ну і...

— Ну і видумав, що чому би мені панна Маня не до пари?

— Як же то ви думаєте? — обурив ся Заборовский.

— Думаю, що коли я чесний чоловік — а ви самі кажете, що мене дуже поважаєте — то ваша донька може бути для мене зовсім відповідна пара.

— Здурів хлопчечко! — не втерпів Заборовский.

— Не здурів, пане, — відповів Левіцький, призвавний до таких слів дідича, — бо з другої сторони я добре памятаю, що я незначний і бідний теолог, а ваша донька заможна.

— Так є, в тім сук! — potwierдив дідич. — Я би на ту женитьбу рїколи не пристав і моя жінка також ні. Я против вас, як чоловіка, не маю нічого, але ви і найменшою надїєю не дуріть ся, раджу вам.

— Не бійте ся, пане! За wysokie progі па lisie nogi — чи так? — сгтав Славко.

— Ет, не говорили бисьте! Я сам зробив дурницю, що перший раз з селянкою оженив ся, сам трохи не збанкрутував через свій ідеалїзм — отже тепер дїтий своїх на ту саму дорогу не пущу. Розумієте?

— Розумію.

Для панів учителів!
INSPECTIONSBERICHT,
Jahresausweis
і Шкільні повідомлення
 (Schulnachrichten)
 є на складі
 в друкарні „Рускої Ради.“
 Просимо о замовлення.

LINIMENT. CAPSICI COMP.
 aus Richter's Apotheke in Prag.
 Beim Einkauf dieser anerkannt vorzüglichen,
 schmerzstillenden Einreibung, die in allen Apo-
 theken vorrätig ist, sehe man stets nach der
 Marke: „Anker“.

„Дністер“

товариство взаїмних обезпечень

у Львові в домі „Просвіти“ Ринок 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне, обезпечає будинки, скот, господарскі знаряди, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огне-вих за можливо найнижшою оплатою.

Дністер розпочав пятий рік своєї діяльності. Фонди „Дністра“ після за-ключень рахункових з днем 31-го грудня 1896 виносять: фонд основний 50.000 зр., фонд резервовий 54731 зр. 04 кр., резерва премій 34737 зр. 03 кр., разом 139468 зр. 07 кр.

Шкоди ліквідують ся і виплачує ся сейчас по пожарі. В 4-х літах виплатив „Дністер“ 1176 відшкодовань в сумі 309.147 зр. 69 кр.

На жите можна обезпечати ся через „Дністер“ після всіх можливих комбінацій в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкостришійші услівя і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Зголошена о уділене агенції в місцевостях, де „Дністер“ не є заступлений, приймають ся.

Не залишіть прочитати!

М. ФЛЯЙШЕР

робітня одягів для мужчин

Чернівці, ул. паньска ч. 16.

Виготовляє убраня мужескі після найновішого крою за ціну як найдешевшу.

Замовлення з провінцій виконує як найдокладнійше.

Сплата може після умови відбувати ся ратами.

Цілий одяг для мужчин від 15 зр. в гору.

Літні плащі (берцігери) від 14 зр. в гору.

Із Найвисшого приказу

Єго ціс. і кор. Апостольского Величества

устроює п. к. дирекция льотерийних доходів

XXXI. Ц. К. ДЕРЖАВНУ ЛЬОТЕРИЮ,

з котрої чистий дохід присвятить ся

ЦИВІЛЬНИМ ЦІЛЯМ ДОБРОДІЙНИМ

сеї половини держави, між ними і 6000 зр. на

„РУСКИЙ ДІМ НАРОДНИЙ“

в Чернівцях.

Ся льотерия обнимає **7816** виграних в готівці,

поділених на

148 виграних головних із **3834** попередними і **3834** слідуєчими

в загальній скількості

165.000 корон в золоті та **100.950** зр. ринських а. в.

Тягнене послідує невідєлично 10. червня 1897 о 12. год. в пол.

Оден льос стоїть **2** зл. ринських а. в.

Льоси продає і адміністрация „Буковини.“

Льоси можна купити і в п. к. льотерийних урядах, у всіх льотерийних колектурах, в продажах тютюну, в урядах податкових, почтових і телеграфічних, в конторах вини, в урядах стаций желізничих і др.

ПОЇЗДИ ЗЕЛІЗНИЦЬ

від дня 1-го мая 2897 після часу срено-европейского.

відходять з Чернівців					приходять до Чернівців							
до Неполоківців, Снятина, Львова, Відня	819	854	1232	404	1025	з Відня, Львова, Снятина, Неполоківців.	1128	320	757	811	610	
до Глібоки, Гадікфальви, Гатни, Іцкан і Бурдуженів	1148	351	832	—	635	з Бурдуженів, Іцкан, Гатни, Гадікфальви, Глібокої	—	809	1212	350	1000	
до Садагури, Бояна, Новоселиці	645	430	—	—	—	з Новоселиці, Бояна, Садагури	—	1113	950	—	—	
з Глібоки					до Глібоки							
до Карапчава, Сторожинця, Бергомету, Межибродів	814	535	—	—	—	з Межибродів, Бергомету, Сторожинця, Карапчава	635	1037	800	—	—	
Перший поїзд іде на шляху Бергомет, Межиброди від 1-до марта до 3-го вересня що вівторка і п'ятниці.					Перший поїзд іде на шляху Бергомет Карапчів тільки в понеділок; другий поїзд на шляху Бергомет-Межиброди тільки від 1. липня до 31. вересня що понеділка і четверга; третій поїзд не іде в понеділок.							
з Гадікфальви					до Гадікфальви							
до Радівців	610	1003	228	612	805	з Радівців	542	855	115	550	747	
з Гатни					до Гатни							
до Качики, Гурагумори, Вами і Кімполонгу	1010	201	—	—	—	з Кімполонгу, Вами, Гурагумори, Качики	1258	625	—	—	—	
з Іцкан					до Іцкан							
до Сучави	327	630	1009	216	718	зі Сучави	442	842	130	630	837	
з Вами					до Вами							
до Рус-Молдавиці	346	647	913	1132	250	з Рус-Молдавиці	842	1259	204	322	545	905
Поїзди ідуть від часу до часу. Розвідати можна на стациях Вами, Драгоша і обох Молдавицях.					Поїзди ходять від часу до часу. Розвідатись можна на стациях Вами, Драгоші і обох Молдавицях.							
з Карапчава					до Карапчава							
до Чудина н. С.	854	1007	615	—	—	з Чудина н. С.	555	555	—	—	—	
Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка, нічний кожної днини.					Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка.							

□ поїзди поспішні; * поїзди особові; без знаку поїзди мішані. Час середно европейский іде о 46 минут пізійше від черновецкого часу; нічний час рахує ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано і зазначає ся підчеркненем минут.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Хромовского.

За редакцію відповідає Осип Маковей.